

PARAULA I VIDA

Cuidar, protegir, i acompanyar les famílies. La bella i provocativa tasca de «ser família»

El Papa Francesc va deixar-nos aquestes tres paraules, «tenir cura, protegir, i acompanyar les famílies», en el seu viatge apostòlic a Cuba fa uns pocs dies, i també que «la família no és un problema sinó una oportunitat». Igualment a Filadèlfia, clausurant l'Encontre mundial de les Famílies, ens acaba de dir: «No podem pensar en una societat sana que no li doni espai concret a la vida familiar. No podem pensar en una societat amb futur que no trobi una legislació capaç de defensar i assegurar les condicions mínimes i necessàries perquè les famílies, especialment les que estan començant, puguin desenvolupar-se. Quants problemes es revertirien si les nostres societats protegissin i asseguressin que l'espai familiar, sobretot el dels joves esposos, trobés la possibilitat de tenir un treball digne, un sostre segur, un servei de salut que acompanyés la gestió familiar durant totes les etapes de la vida.»

Som en plenes sessions del **Sínodo 2015 sobre la família**, que tracta de «**La vocació i la missió de la família en l'Església i en el món contemporani**».

El Sínodo posarà en relleu novament el gran valor de la família, que és «Església domèstica» i casa de l'amor entre els matrimonis i entre les diverses generacions, fent especial atenció als infants i joves, mirant al futur, i als ancians, mirant al passat i la tradició rebuda i per ells acumulada. L'Església té la voluntat de proclamar davant del món d'avui els valors que la visió cristiana del matrimoni i de la família ofereix a les persones i a la societat, i que estan sotmesos a una forta erosió en la cultura actual.

El Sínodo també ha de ser l'ocasió de viure el temps de la misericòrdia. El rostre de Déu que es manifesta a l'Evangelí és el d'un Déu misericordiós i compassiu, que perquè és infinitament misericordiós, contínuament ens està invitant a la conversió.

Ens cal posar-nos a l'escolta de la Paraula de Déu, per rebre aquesta bona nova en la seva integritat, ja que denuncia les nostres comoditats i egoïsmes, la nostra infidelitat, però sempre proclama la inacabable misericòrdia de Déu, que sempre i per damunt de tot és Pare «*compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor*» (Ex 34,6).

Hi ha frescor en els temes del Sínodo i en la manera de tractar-los, i això ho devem al Papa Francesc, molt compromès perquè sinodalment, en comunitat, els Bisbes amb l'ajuda d'experts i del testimoni de matrimonis i famílies, trobin camins de primavera eclesial, sense intransigències ni fardells pesants, però sempre fidels a la Paraula de Jesús i a la Tradició de l'Església. Tasca difícil perquè ja han aparegut contradiccions, tensions i alguna confrontació, però l'Esperit Sant ajudarà el Papa i els Bisbes a escoltar les situacions de les persones, a trobar major claredat en algunes qüestions candents (divorciats, homosexuals, parelles de fet, adopcions, paternitat responsable, etc.) i a reafirmar la línia evangèlica fonamental i bàsica de la misericòrdia. Es discuteix molt avui sobre quin futur, quin món volem deixar als nostres fills. I suggereix el Papa: «Deixem un món amb famílies. És la millor herència». Hem de pregar i demanar-ho ardentment. Ha de ser la nostra contribució des de les Diòcesis al gran esdeveniment sinodal que té lloc prop del sepulcre de Sant Pere.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inici de curs a les escoles cristianes del Bisbat

Els alumnes de les escoles cristianes de la diòcesi han començat el curs participant intensament en les celebracions i activitats. Coincidint amb la festa litúrgica de la Mare de Déu de la Mercè, el 24 de setembre, l'Arquebisbe Joan-Enric va presidir l'Eucaristia d'inici de curs al Col·legi de les Religioses de Maria Immaculada, Missioneres Claretianes, a Tremp. Van concelebrar Mn. Joan Antoni Mateo i Mn. David Codina. Van ser presents les religioses del Col·legi, el claustre dels mestres i professors, i els nois i noies de l'escola, que al final de la Missa van obsequiar Mons. Vives amb un record en memòria dels 41 anys de la seva ordenació presbiteral, que coincidia que celebrava aquell mateix dia.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

PACIFICAR L'ÀNIMA I EL MÓN

La no-violència de Gandhi (i II)

La pràctica de la no-violència va més enllà de la resistència passiva, del no fer mal i exigeix, fins i tot, la compassió que auxilia activament els éssers que pateixen. Parleix de la benvolença i de la compassió i això li fa fer un pas més lluny que la mera resistència.

Gandhi elabora una teoria i un mètode que aplicarà, de manera sistemàtica, en l'àmbit de les estructu-

res socials, polítiques i econòmiques.

Va ser a Sud-àfrica on Gandhi va fer les seves primeres experiències de la no-violència. De retorn al seu país, va emprendre la tasca d'aplicar els seus mètodes a la lluita per la independència. En 1920 va fer la primera campanya de desobediència civil. No es tractava d'una mera resistència passiva. La resistència passiva

—deia— ha estat concebuda com l'arma dels dèbils i no exclou l'ús de la força o de la violència per assolir el seu objectiu. En canvi, la desobediència civil ha estat concebuda com l'arma dels forts entre els forts i exclou qualsevol forma de violència.

I citava dos exemples antics: el profeta Daniel i el filòsof grec, Sòcrates. Un i altre, segons Gandhi, són

exemples perfectes de la no-violència, perquè havien lluitat per la veritat exposant la seva vida per ella, amb la sola força de l'amor.

La no-violència és, doncs, una actitud vital, una ascesi, que no es reserva a les elits, sinó que és patrimoni de tot un poble víctima de lleis injustes.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Cuidar, proteger y acompañar a las familias. La bella y provocadora tarea de «ser familia»

El Papa Francisco nos dejó estas tres palabras, «cuidar, proteger, y acompañar a las familias», en su viaje apostólico a Cuba hace unos pocos días, y también que «la familia no es un problema sino una oportunidad». Igualmente en Filadelfia, clausurando el Encuentro mundial de las Familias, nos acaba de decir: «No podemos pensar en una sociedad sana que no le dé espacio concreto a la vida familiar. No podemos pensar en una sociedad con futuro que no encuentre una legislación capaz de defender y asegurar las condiciones mínimas y necesarias para que las familias, especialmente las que están empezando, puedan desarrollarse. Cuántos problemas se revertirían si nuestras sociedades protegieran y aseguraran que el espacio familiar, sobre todo el de los jóvenes esposos, encontrase la posibilidad de tener un trabajo digno, un techo seguro, un servicio de salud que acompañase la gestación familiar durante todas las etapas de la vida.»

Estamos en plenas sesiones del **Sínodo 2015** sobre la familia, que trata de «**La vocación y la misión de la familia en la Iglesia y en el mundo contemporáneo**». El Sínodo pondrá de relieve nuevamente el gran valor de la familia, que es «Iglesia doméstica» y casa del amor entre los matrimonios y entre las diversas generaciones, prestando especial atención a los niños y jóvenes, mirando al futuro, y a los ancianos, mirando al pasado y a la tradición recibida y por ellos acumulada. La Iglesia tiene la voluntad de proclamar ante el mundo de hoy los valores que la visión cristiana del matrimonio y de la familia ofrece a las personas y a la sociedad, y que están sometidos a una fuerte erosión en la cultura actual.

El Sínodo también debe ser la ocasión de vivir el tiempo de la misericordia. El rostro de Dios que se manifiesta en el Evangelio es el de un Dios misericordioso y compasivo, que porque es infinitamente misericordioso, continuamente nos está invitando a la conversión. Necesitamos ponernos a la escucha de la Palabra de Dios, para recibir esta buena nueva en su integridad, ya que denuncia nuestras comodidades y egoísmos, nuestra infidelidad, pero siempre proclama la inagotable misericordia de Dios, que siempre y por encima de todo es Padre «*compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad*» (Ex 34,6).

Hay frescura en los temas del Sínodo y en la manera de tratarlos, y esto lo debemos al Papa Francisco, muy comprometido por que sinodalmente, en comunión, los Obispos con la ayuda de expertos y del testimonio de matrimonios y familias, encuentren caminos de primavera eclesial, sin intransigencias ni fardos pesados, pero siempre fieles a la Palabra de Jesús y a la Tradición de la Iglesia. Tarea difícil porque ya han aparecido contradicciones, tensiones y alguna confrontación, pero el Espíritu Santo ayudará al Papa y los Obispos a escuchar las situaciones de las personas, a encontrar mayor claridad en algunas cuestiones candentes (divorciados, homosexuales, parejas de hecho, adopciones, paternidad responsable, etc.) y a reafirmar la línea evangélica fundamental y básica de la misericordia. Se discute mucho hoy sobre qué futuro, qué mundo queremos dejar a nuestros hijos. Y sugiere el Papa: «Dejemos un mundo con familias. Es la mejor herencia». Debemos orar y pedirlo ardientemente. Debe ser nuestra contribución desde las Diócesis al gran evento sinodal que tiene lugar cerca del sepulcro de San Pedro.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada d'inici de curs de Vida Creixent d'Urgell i Andorra

El Moviment Vida Creixent d'Urgell i Andorra va celebrar la reunió d'inici de curs el matí del dimecres 23 de setembre a la Casa del Bisbat, presidida per la Coordinadora diocesana, Maria Carme Ribes.

A la reunió van organitzar el calendari de trobades i activitats per al present curs, amb especial atenció a la trobada del dia de la Candelera, quan se celebra la solemnitat dels Sants Patrons del Moviment, Sant Simeó i Santa Anna; i a la trobada diocesana de tots els grups parroquials del Bisbat d'Urgell, que es farà probablement cap al mes de març de 2016.

També es va tractar del tema que es desenvoluparà durant el curs: «El nostre entorn i el nostre creixement personal», el qual

«ens convida a no jubilar-nos de la vida, ni de la família, ni dels amics, ni de les activitats socials ni del voluntariat que estigui al nostre abast».

La reunió es va cloure amb una crida a tota la gent gran del Bisbat perquè se sumi a les diferents activitats del Moviment Vida Creixent.

Confirmacions a Sort.

Diumenge 20 de setembre l'Arquebisbe d'Urgell va administrar el sagrament de la Confirmació a 9 joves a la parròquia de St. Feliu de Sort provinents de la mateixa parròquia i dels pobles veïns del Pallars Sobirà. Acompanyaren l'Arquebisbe, el Rector i Arxiprest, Mn. Joan Pau Esteban,

Mn. Enric Prat, Sacerdot adscrit a la Parròquia, i Mn. David Codina. Hi fou present l'Il·lm. Sr. President del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, Sr. Llàtzer Civís.

Confirmacions a Vielha. El disabte dia 19 de setembre, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 39 joves i 4 adults a la parròquia de Sant Miquel de Vielha de la Vall d'Aran. Van concelebrar l'Eucaristia els sacerdots de la Vall i el

Secretari del Sr. Arquebisbe. Al final de l'Eucaristia foren entregats el Nou Testament i els Salmos en llengua aranesa a tots els confirmats i l'Arquebisbe els demanà que fossin de lectura quotidiana.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

CATEQUESI SOBRE LA FAMÍLIA

Els germans

Germà i germana són paraules que el cristianisme estima molt.

El vincle fraternal té un lloc especial en la història del poble de Déu. El salmista canta la bellesa de la relació fraternal: «Que n'és, de bo i agradable, viure tots junts els germans!» [Sl 133 (132),1]. I això és cert, la fraternitat és bonica. Jesucrist va portar a la plenitud fins i tot aquesta experiència humana de ser germans i germanes, assumint-la en l'amor trinitari i potenciant-la de tal manera que vagi molt més enllà dels vincles de parentiu i pugui

superar qualsevol mur d'estranyesa.

Sabem que quan la relació fraternal es malmet, quan s'arruïna la relació entre germans, s'obre el camí cap a experiències doloroses de conflicte, de traïció, d'odi. El relat bíblic de Caïn i Abel constitueix l'exemple d'aquest resultat negatiu. La ruptura del vincle entre germans és una cosa lletja i dolenta per a la humanitat.

El vincle de fraternitat que es forma en la família entre els fills, si es dona en un clima d'educació obert als altres, és la gran escola de llibertat i de pau. En la

família, entre germans s'aprèn la convivència humana, com s'ha de conèixer en societat. La fraternitat en la família resplendeix de manera especial quan veiem la cura, la paciència, l'afecte amb què s'envolta el germanet o germaneta més dèbils, malalts o amb discapacitat.

Tenir un germà, una germana que t'estima és una experiència forta, impagable, insubstituïble. Avui més que mai cal tornar a posar la fraternitat al centre de la nostra societat tecnocràtica i burocràtica.

(Dimecres, dia 18 de febrer de 2015.)

La casa de colònies Aina, a Andorra, rep el P. Guy Gilbert

Aina, la casa de colònies de Canillo, al Principat d'Andorra, els seus monitors i Mn. Ramon Rossell, la seva ànima, van rebre la visita encoratjadora i formativa del Pare Guy Gilbert, un dels sacerdots més carismàtics en el tracte amb els joves, que va encoratjar-los a seguir amb els valors cristians i a estimar, sobretot, els infants més esquerps i difícils, perquè ells són els cridats a moure la societat. El P. Gilbert també va fer una conferència sobre l'acompanyament del jovent a la sala d'actes d'Andorra la Vella que va acollir dotzenes de persones interessades en el seu testimoni. Hi va ser present, i el va poder saludar personalment, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives.

El Pare Guy Gilbert (Rocheffort-sur-Mer, Charente-Maritime, França 1935) va iniciar el contacte amb el Principat el 17 de setembre, en la conferència a Andorra la Vella. Va fer la seva presentació l'Ambaixadora d'Andorra a París Excma. Sra. Cristina Rodríguez. A l'acte van assistir, a més del Copríncep episcopal, el Cònsol Major d'Andorra, Jordi Minguillón, diversos ministres. El seu testimoni, obert i franc, de viva veu, va resultar intens i entusiasta, transmetent la saviesa de l'amor cristià. Va explicar com ha passat bona part de la seva vida acollint a casa infants i joves del carrer, maltractats

i que no han viscut la tendresa o les atencions dels adults.

Els dies següents, van ser una profunda formació i aprenentatge per als monitors d'Aina, que van participar en la convivència amb el Pare Gilbert, i que van escoltar-lo en les seves experiències i ensenyaments, juntament amb Mn. Ramon Rossell. El P. Guy Gilbert és sacerdot des de fa 50 anys, nascut en una família de 15 fills, amic dels joves, amant de les motos i treballador pastoral i educador en barris obrers de París, que ha desenvolupat molta activitat pastoral i ara ha anat publicant les seves obres provocadores i alhora espirituals. Els joves van sentir-se acollits i alhora es van reconèixer en les propostes del P. Gilbert. També va trobar temps per estar amb els avis de la parròquia, amb qui xerrà i comentà els reptes del dia a dia en l'ancianitat. Diumenge dia 20 va presidir una missa al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, en la qual els monitors van fer-li un agraït i emotiu reconeixement. Després es féu una festa senzilla i viscuda al claustre exterior, en què també va participar el sacerdot francès.

Mons. Vives comparteix reflexions amb el P. Gilbert

Els monitors van gaudir profundament de la presència del P. Gilbert

La Missa fou molt participada a Meritxell

Un moment de joia al claustre, compartint la festa amb petits i grans

El Père Guy Gilbert ens dona la mà per conduir-nos en aquest començament d'un nou curs escolar

El capellà dels Loubards ens ha deixat durant els quatre dies d'estada a Andorra el seu missatge de rodamón de la Bona Notícia. «Sóc agraït.»

Després d'acollir i meditar les seves converses i les interpel·lacions me'n faig unes conclusions

molt personals. En faig paràbola. Guy Gilbert ens dona la mà per caminar pel nou curs escolar.

Joves, a la vida fabriqueu-vos un gran ideal, el més gran que trobeu. Feu-vos-el ben vostre. No us deixeu portar per l'enemic que es diu avoriment. (...)

Joves, enamoreu-vos de la Llum. No podeu caminar a les fosques. Mireu les coses pel seu costat bo, i no pel dolent. El savi sap que tindrà pocs amics, i molts envejosos, contraris, enemics. Si ets positiu, encantaràs amb la fidelitat els primers i conqueriràs amb la misericòrdia

els altres. Joves, l'alteritat és un valor que puja de preu cada dia. Cregueu descaradament en els altres. L'autonomia personal es fa realitat quan va acompanyada. «Écoute-toi et écoute les autres.»

Mn. Ramon Rosell

AGENDA

11 d'octubre:

—6è aniversari de la mort de l'Arquebisbe Joan Martí Alanis. A les 20 h, Catedral de Santa Maria.

12 d'octubre:

—Ordenació diaconal de Gabriel Casanovas i admissió als ordes d'Antoni Baldomà. A les 17 h, a l'església parroquial de Santa Maria de Guissona.

16 d'octubre:

—Jornades del Col·legi de Doctors i Llicenciats. Inauguració de les Jornades a La Seu d'Urgell.

17 d'octubre:

—Assemblea de Mans Unides. A La Seu d'Urgell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. □ Dilluns (lit. hores 4a setm.) [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafí de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimarts. [Rm 1,16-25 / Sl 18 / Lc 11,37-41]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Caledònia, verge.

14. ■ Dimecres. [Rm 1,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I,

papa (217-222) i màrtir; sant Just, bisbe; santa Fortunata, verge i màrtir.

15. □ Dijous. [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Divendres. [Rm 4,1-8 / Sl 31 / Lc 12,1-7]. Sant Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Mo-

nial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Dissabte. [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.). [Is 53,110-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10,35-45]. St. Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

Diumenge XXVIII de durant l'any

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomptables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, Què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destrèir l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclareix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home corregué, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se'n anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduria (Sab 7,7-11)

Por eso supliqué, y me fue concedida la prudencia; oré, y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a los cetros y a los tronos, y en su comparación tuve en nada la riqueza. Ni la comparé a piedra inestimable, pues todo el oro en su presencia es un poco de arena, como lodo es reputada la plata ante ella. La amé más que a la salud y la belleza y preferí su posesión a la misma luz, porque su resplandor es inextinguible. Me vinieron con ella todos los bienes, pues ella tenía en sus manos una riqueza incalculable.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Sáclanos de tu misericordia, Señor. Y toda nuestra vida será alegría.*

Enséñanos a contar nuestros días / para que adquiramos un corazón sabio. / Vuelve con nosotros, Señor. / ¿Hasta cuándo? Ten piedad de tus siervos.

Liéanos de tu amor por la mañana / para que vivamos alegres y contentos todos nuestros días, / conviérte en alegría los días en que nos castigaste, / los años en que padecimos las desgracias, / manifiesta tus obras a tus siervos / y tu esplendor a sus hijos. R.

La bondad del Señor, nuestro Dios, / esté con nosotros. / Haz prosperar la acción de nuestras manos; / sí, haz prosperar la acción de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,12-13)

La palabra de Dios es viva y eficaz y más aguda que espada de dos filos; ella penetra hasta la división del alma y del espíritu, de las articulaciones y de la médula, y es capaz de juzgar los sentimientos y los pensamientos. Y no hay criatura alguna que esté oculta ante ella, sino que todo está desnudo y descubier-to a los ojos de aquel a quien debemos dar cuenta.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, al salir Jesús de camino, un hombre corrió a preguntarle, arrodillándose ante él: «Maestro bueno, ¿qué tengo que hacer para alcanzar la vida eterna?». Jesús le dijo: «¿Por qué me llamas bueno? El único bueno es Dios. Ya conoces los mandamientos: No matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no levantarás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él dijo: «Maestro, todo eso lo he guardado desde mi juventud». Jesús lo miró con amor y le dijo: «Te queda una cosa que hacer: Anda, vende todo lo que tienes, dá-selo a los pobres y tendrás un tesoro en el cielo. Después, ven y sígueme». Al oír esto, el joven se fue muy triste, porque tenía muchos bienes. Jesús miró alrededor y dijo a sus discípulos: «¡Qué difícilmente entrarán en el reino de Dios los que tienen riquezas!». Los discípulos se quedaron asombrados ante estas palabras. Pero Jesús les repitió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Es más fácil que un camello pase por el ojo de una aguja que un rico entre en el reino de Dios». Ellos, más asombrados todavía, se decían: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús los miró y les dijo: «Para los hombres esto es imposible; pero no para Dios, pues para Dios todo es posible.»

COMENTARI

La millor pregunta

Bon mestre, què haig de fer per heretar la vida eterna? Preguntant què haig de fer, aquell home reconeix que alguna cosa ha de fer, i parlant d'heretar la vida eterna, confessa que en definitiva la vida eterna serà regal. Ni do diví sense esforç humà; ni mèrit humà sense regal de Déu.

La resposta de Jesús és genial: *Ja saps què diuen els Manaments*; és a dir, no pots al·legar ignorància. Menys encara nosaltres a qui, en l'etapa final de la Revelació, *el Pare ens ha parlat en la persona del Fill (He 1,1)*. *El qui es la Paraula es va fer carn (Jn 1,14)*: el seu missatge és de debò *Paraula de Déu viva i eficaç; més penetrant que una espasa de dos talls*.

És font d'aquella saviesa que Salomó confessa *preferir-la a ceptres i trons i, comparada amb ella, tenir la riquesa per no-res*; sobretot és do de Déu: *vaig pregar Déu i em vingué l'esperit de Saviesa*.

Més encara: Jesucrist, Messies crucificat, és la Saviesa personificada perquè *és poder i saviesa de Déu per a tots els qui són cridats (1Cor 1,24)*.

Tot això ja ho he complert des de jove: amb la primera etapa reeixida, Jesús se'l mirà amb afecte i per afecte li digué: *Encara et falta una cosa. Vés a vendre tot el que tens i dóna-ho als pobres. Després vine amb mi*. Jesús, que estima fins l'extrem (Jn 13,1), vol un amor a la seva alçada i li demana *vendre tot el que té i donar-ho als pobres*: no per quedar empobrit sinó per *tenir un tresor en el cel* i així quedar capacitat per *venir amb Jesús*.

L'atònita pregunta dels deixebles (*I qui es podrà salvar?*) recorda com *als homes els és impossible* sostreure's a la seducció del diner. Només Déu pot omplir el cor humà amb valors que porten a la salvació.

Mn. José Luis Arín